

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 75T/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010971
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3123010971.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Martinom Vozárom na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 31.08.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v Komárne,
trvale bytom C.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Ilava v tejto veci,

je vinný, že

spoločným konaním po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nestotožnenými páchatelmi dňa 01.12.2022 v čase asi od 14.19 hod. do 14.21 hod., z doposiaľ presne nezisteného miesta a zariadenia telefonovali trikrát z telefónneho čísla + XX XX XX XX XXXX poškodenej A. D., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v E. D. E. F. E. G. B. XXXX/X na jej domácu telefónnu pevnú linku s číslom XXX XX XX, a to tak, že najprv volala osoba, ktorá uviedla, že má pre poškodenú balík, po čom sa hovor ukončil, následne volal ďalší páchatel' s tým, že je od polície, aby nevychádzala von, že je všade polícia a že jej hrozí nebezpečenstvo, po čom sa hovor ukončil a nasledoval ďalší hovor, ktorý poškodenej už nezdvihla, pričom neskôr tí istí páchatelia spoločným konaním po predchádzajúcej vzájomnej dohode toho istého dňa v čase približne od 15.52 hod. do 18.00 hod., z doposiaľ presne nezisteného miesta a zariadenia telefonovali šesťkrát z telefónneho čísla + XX XX XX XX XXXX poškodenej H. I., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v E. D. E. F. E. G. J. XXX/X na jej domácu telefónnu pevnú linku s číslom XXX XX XX, kde sa najprv ozvala osoba so ženským hlasom, ktorá sa predstavila ako kuriérka, následne zisťovala, či je poškodenej doma sama a potom jej uviedla, že jej prinesie balík, nakoľko mesto rozdáva balíčky, po čom sa hovor ukončil, na toto volal druhý páchatel', ktorý sa predstavil ako C. D. K. s tým, že je príslušník polície a že vykonáva akciu proti podvodníkom, ktorí jej volali a predstavili sa ako kuriér, uviedol jej, že je potrebné, aby bola stále na telefóne, pri čom jej dával inštrukcie, uvádzal jej, že prebieha policajná akcia a aby bola táto úspešná, je potrebné, aby boli podvodníci prichytení s hotovosťou, následne ju páchatel' nasmeroval, aby všetku hotovosť, čo má doma, vložila do igelitovej tašky aj so šperkami a tieto vyhodila cez okno bez toho, aby sa z okna pozerala, čo poškodenej počas toho ako s páchatel'om komunikovala cez telefón aj spravila a z okna druhého poschodia bytového domu č. X E. G. J. F. E. D. E. F. vyhodila igelitovú tašku s obsahom hotovosti vo výške 23000 € v rôznych bankovkách, 2 ks prsteňov zo žltého zlata, 3 ks retiazky na krk zo žltého zlata a 1 ks retiazky na ruku zo žltého zlata, po čom sa nechal obvinený A. B. odviezť taxislužbou na ulicu J. v Novom Meste nad Váhom, kde následne vystúpil z auta, prišiel k bytovke poškodenej H. I. a túto vyhodенú igelitovú tašku z pred bytového domu zobral a odniesol na neznáme miesto, čím sa A. B. spoločným konaním s doposiaľ neznámymi páchatelmi pokúsil uviesť do omylu poškodenú A. D., nar. XX XX.XXXX, trvalé bydlisko E. D. E. F., B. XXXX/X, čo sa im však nepodarilo a uviedli do omylu poškodenú H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. D. E. F., J. XXX/X, ktorej spôsobili škodu na finančnej hotovosti vo výške 23 000 € a na šperkoch vo výške 698,40 €, teda celkovú škodu vo výške 23 698,40 €,

t e d a

spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, pričom taký čin spácha na chránenej osobe (osobe vyššieho veku), avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu a spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, uvedený čin spáchal na chránenej osobe – osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v časti dokonaný a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej H. I., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom E. D. E. F., J. XXX/X, škodu vo výške 23698,40 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená H. I., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom E. D. E. F., J. XXX/X, so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe prednesov strán na hlavnom pojednávaní a vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní zistil súd skutkový stav veci a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o všetkých svojich právach podľa § 34, § 121 a § 257 Trestného poriadku s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Ďalej súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Súd následne podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku a právne ho posúdil zhodne tak, ako bol právne kvalifikované v prednesenej obžalobe na hlavnom pojednávaní a ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po vyhodnotení dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní nemal súd pochybnosti o vine obžalovaného, keďže boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky žalovaného trestného činu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Taktiež neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného, či forenzne významné zníženie jeho príčetnosti a na takéto skutočnosti nepoukazovala ani obhajoba. Naplnená bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný sa spoločným konaním s ďalšími nestotožnenými spolupáchateľmi (formou spolupáchateľstva) obohatil

tým, že uviedol do omylu poškodenú H. I. a spôsobil spolu na cudzom majetku škodu vo výške 23698,40 eur, teda väčšiu škodu a uvedený čin spáchal na chránených osobách – osobách vyššieho veku, keďže poškodené A. D. a H. I. sú osobami staršími ako 60 rokov a vo vzťahu k poškodenej A. D. nedošlo k dokonaniu trestného činu, a teda došlo ku konaniu v štádiu pokusu. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. vo forme priameho úmyslu, teda obžalovaný chcel porušiť záujem chránený trestným zákonom – chcel porušiť objekt stíhaného trestného činu. Stíhaným konaním bol porušený objekt stíhaného trestného činu, ktorým je ochrana majetku.

Nakoľko súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, bolo na hlavom pojednávaní vykonané dokazovanie k výroku o treste ako aj k výroku o náhrade škody, pretože v súvislosti so stíhaným konaním si poškodená H. I. uplatnila nárok na náhradu škody. Z obžaloby ani z vykonaného dokazovania nevyplývala dôvodnosť rozhodovať o ochrannom opatrení.

Na hlavom pojednávaní boli vykonané nasledovné dôkazy :

Bol oboznámený vecný dôkaz, a to modrá rifľová bunda veľkosti L, zaistená v byte č. XX na III. posch. v C., G. M. N. XXX/XX, ktorá bola predložená súdu spolu s obžalobou.

Zo správy ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 22.03.2023 vyplynulo, že napriek jednorazovému nedostatku (dňa 13.03.2023 nedodrжал poriadok v osobných veciach) bolo správanie obžalovaného počas dovtedajšej väzby hodnotené ako bezproblémové.

Zo správy Mesta Komárno zo dňa 30.03.2023 vyplynulo, že vo vzťahu k obžalovanému sú evidované 2 priestupky, a to zo dňa 12.11.2022 pre priestupok proti majetku a zo dňa 01.05.2021 pre priestupok na úseku civilnej ochrany. Na iné negatívne poznatky nebolo poukázané.

Zo správy ÚPSVaR Komárno zo dňa 21.03.2023 vyplynulo, že obžalovaný nepoberá ani nepoberal pomoc v hmotnej núdzi.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni zo dňa 29.03.2023 a z aktuálnej lustrácie v Sociálnej poisťovni v súhrne vyplynulo, že obžalovaný nepoberá žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou a v minulosti bol zamestnaný v spoločnosti Viscare, spol. s r.o. (od 26.02.2021 do 30.11.2021) a v spoločnosti Staff Service Slovakia s.r.o. (od 05.12.2022 do 09.12.2022). Podľa aktuálnej lustrácie v Sociálnej poisťovni je obžalovaný vo väzbe od 19.07.2023 pracovne zaradený.

Z podstatného obsahu trestného spisu Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 2T/19/2022 vyplynulo, že na obžalovaného bola podaná obžaloba, pričom obžalovaný bol stíhaný ako mladistvý a prvotne bol vydaný dňa 04.04.2022 trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 01.06.2022, a proti ktorému podala odpor Okresná prokuratúra Komárno z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie. Následne bolo vykonané dňa 14.07.2022 hlavné pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, a to rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 2T/19/2022-139 zo dňa 14.07.2022, právoplatný dňa 15.07.2022, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona (skutok zo dňa 19.09.2021) a bol mu uložený úhrnný trest vo výmere 4 mesiace, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov za súčasného uloženia povinnosti, aby počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia zaplatil podľa svojich schopností poškodenému spôsobenú škodu. Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku o zaviazaní obžalovaného k náhrade škody poškodenému.

Z podstatného obsahu trestného spisu Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 2T/41/2022 vyplynulo, že na obžalovaného bola podaná obžaloba, pričom obžalovaný bol stíhaný ako mladistvý a bol vydaný trestný rozkaz, a to trestný rozkaz Okresného súdu Komárno č. k. 2T/41/2022-152 zo dňa 29.11.2022, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 20.02.2023, a ktorý nadobudol právoplatný dňa 20.04.2023. Týmto trestným rozkazom bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona (skutok zo dňa 03.07.2021) a obžalovanému bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 2T/19/2022-139 zo dňa 14.07.2022. Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku o zaviazaní obžalovaného k náhrade škody poškodenej zdravotnej poisťovni.

Z odborného vyjadrenia záložne O. P. – P. vyplynulo, že zmes prsteňov, retiazok a prívieskov zo žltého zlata, nezistenej rýdzosti a spoločnej hmotnosti 21,1 g bola ohodnotená na sumu 698,40 eur.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Komárno č. k. 1T/87/2022-405 zo dňa 20.07.2023 vyplynulo, že ním bol obžalovaný ako mladistvý uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona, a to pre skutok spáchaný v noci z 13.08.2021 na 14.08.2021, a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorého výkon bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, a to za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 2T/19/2022-139 zo dňa 14.07.2022. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 24.07.2023 a nadobudol vo vzťahu k obžalovanému právoplatnosť dňa 03.08.2023.

Z aktuálnych súdom vyžiadaných lustrácií na osobu obžalovaného, a to

- z lustrácie v databáze súdov a z lustrácie v systéme generálnej prokuratúry v súhrne vyplynulo, že okrem predmetnej väzobnej trestnej veci nie je proti obžalovanému vedené iné trestné konanie, pričom naposledy bolo iné trestné konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 1T/87/2022, ktoré však bolo podľa oboznámeného trestného rozkazu právoplatne skončené,
- lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol 9 krát priestupkovo sankcionovaný, a to pre priestupky rôzneho druhu, pričom priestupky boli riešené najmä ukladaním blokovvej pokuty a 1 krát bol priestupkovo potrestaný aj pre priestupok proti majetku zo dňa 12.11.2022,
- z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný má 2 záznamy, a to odsúdenia Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 2T/19/2022 a pod sp. zn. 2T/41/2022 a ešte pravdepodobne nedošlo k zápisu odsúdenia Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 1T/87/2022.

* * * * *

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd oboznámil trestné spisy Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/19/2022 a sp. zn. 2T/41/2022 a trestný rozkaz Okresného súdu Komárno č. k. 1T/87/2022-405 zo dňa 20.07.2023, z ktorých v súhrne vyplynulo, že skutky, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným v týchto trestných veciach tvoria zbiehajúcu sa trestnú činnosť, spáchanú pred vyhláseným rozsudkom v trestnej veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/19/2022, a teda v súčasnosti stíhaný pokračovací zločin podvodu je recidívou, a preto bol obžalovanému ukladaný samostatný trest.

Súd dospel k záveru, že obžalovanému je dôvodné uložiť trest odňatia slobody, zohľadniac tak skutočnosť, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin. Súd však dospel k záveru, že výkon tohto trestu nemožno podmienične odložiť, ale obžalovanému je dôvodné uložiť nepodmieničný trest odňatia slobody. V tejto súvislosti prihliadol na skutočnosť, že stíhaný skutok je závažným trestným činom, teda zločinom, a ukládanie nepodmieničného trestu je odôvodnené aj s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože v čase spáchania stíhaného skutku plynula obžalovanému skúšobná doba podmieničného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/19/2022 a aktuálne táto skúšobná doba plynie v trestnej veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/87/2022 vzhľadom na uložený súhrnný podmieničný trest.

Vzhľadom na právnu kvalifikáciu stíhaného trestného činu je základná sadzba podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona v rozsahu 3 roky až 10 rokov.

Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti), ktorú konštatoval na základe toho, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Obhajoba žiadala vyhlásenie o vine zohľadniť ako skutočnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu, avšak súd prihliadol na trestnú minulosť obžalovaného (už bol odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť), charakter spáchaného trestného činu (poškodenými sú osoby vyššieho veku) a jeho závažnosť (zločin) a dospel k záveru, že mimoriadne

zniženie trestu by nevidelo k náprave obžalovaného, ktorého protiprávna činnosť má stúpajúcu tendenciu, pretože obžalovaný bol pre majetkovú trestnú činnosť priestupkovo postihovaný, následne bol pre majetkovú trestnú činnosť aj súdne trestaný v trestnej veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/19/2022 a napokon sa dopustil aktuálnej závažnejšej majetkovej trestnej činnosti.

Súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (už bol za trestný čin odsúdený) a v tejto súvislosti prihliadol na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/19/2022. Súd aj pri aplikovaní § 49 ods. 2 Trestného zákona prihliadol na toto odsúdenie. V danom prípade však nedochádza k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona vylučuje ukladanie tzv. podmienky na podmienku, teda upravuje iba ukladanie druhu trestu.

Obhajoba žiadala priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Trestného zákona (spáchanie skutku vo veku blízkom veku mladistvého), avšak táto okolnosť nebola priznaná, pretože nebola naplnená ďalšia podmienka podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, a to že vek obžalovaného by mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Je dôvodné poukázať, že obžalovaný už bol pred spáchaním tohto skutku právoplatne odsúdený za trestnú činnosť, ktorej sa dopustil ako mladistvý, a teda už mal vedomosti o následkoch protiprávneho konania, a preto ani napriek spáchaniu stíhaného zločinu krátko po dosiahnutí plnoletosti nemožno túto poľahčujúcu okolnosť priznať. Napokon súd poukazuje, že na priznanie tejto okolnosti by bolo potrebné konštatovanie znalca, že vek obžalovaného mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť a takéto zistenia znalca neboli v prípravnom konaní zabezpečené a ani ich zabezpečenie nepovažuje súd za potrebné, vzhľadom na výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní, v ktorej popísal priebeh skutku zo svojho pohľadu. Možno tiež poukázať, že ani v predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného ako mladistvého nebola táto okolnosť priznaná a v súčasnom konaní neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, že by vek obžalovaného mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť a na takéto skutočnosti nepoukazovala ani obhajoba.

Obhajoba tiež v záverečnej reči žiadala priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. e) Trestného zákona (spáchanie trestného činu pod tlakom podriadenosti), avšak túto okolnosť obhajoba žiadnym spôsobom nepreukázala.

Obhajoba napokon žiadala priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznanie a úprimné oľutovanie), poukazujúc na výpoveď obžalovaného už v prípravnom konaní, ale táto okolnosť nebola priznaná, pretože oľutovanie obžalovaného nebolo posúdené ako úprimné a priznanie nebolo vyhodnotené ako úplné, vzhľadom na rozpory vo výpovediach obžalovaného a svedkov, nakoľko obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že po skutku ho s taškou od poškodenej I. odviezol z Nového Mesta nad Váhom do Nitry neznámy muž, ktorému aj odovzdal túto tašku, avšak jeho výpoveď je v rozpore s výpoveďami svedkov Q. R. a S. M., ktorí vypovedali, že obžalovaného odviezli z Nového Mesta nad Váhom do Komárna. Z týchto rozporov vyplýva, že nie je jednoznačne preukázané, čo sa stalo s taškou s peniazmi a šperkmi od poškodenej I..

Vzhľadom na vyššie uvedené je u obžalovaného vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1:1), a preto súd po „úprave“ trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona (základná sadzba 3 roky až 10 rokov) a postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona vychádzal pri ukladaní trestu u obžalovaného z trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov.

Súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, teda v dolnej polovici trestnej sadzby, prihliadnuc na vek obžalovaného a urobené vyhlásenie o vine, pričom od uloženia nižšieho trestu (dolná hranica sú 3 roky) odradila súd najmä trestná minulosť obžalovaného a skutočnosť, že obžalovaný má sklony k páchaniu protiprávnej činnosti, ktorá má stúpajúcu tendenciu, na čo už bolo poukázané v odôvodnení vyššie, vychádzajúc z oboznámených listinných dôkazov (register priestupkov, trestné spisy Okresného súdu Komárno a odpis registra trestov).

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný na účely výkonu nepodmienečného trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone nepodmienečného trestu a vzhľadom na jeho vek považuje súd tento druh ústavu za dostatočný na jeho nápravu.

* * * * *

S trestným konaním bolo spojené rozhodovanie o nároku na náhradu škody (tzv. adhézne konanie), pretože poškodená H. I. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody.

Poškodená H. I. si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody spolu vo výške 28000 eur, pozostávajúci z peňažnej hotovosti vo výške 23000 eur a sumy 5000 eur za šperky (prstene a retiazky).

Súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej H. I. nárok na náhradu škody vo výške 23 698,40 eur, keďže obžalovaný základ aj výšku tohto uplatneného nároku na náhradu škody uznal tým, že urobil vyhlásenie, že spáchal stíhaný skutok, pričom výška spôsobenej škody je súčasťou popisu skutku. Súd tak s poukazom na § 261 ods. 2 Trestného poriadku nevykonával ďalšie podrobnejšie dokazovanie k náhrade škody, pričom ani procesné strany nenavrhovali vykonávať dôkazy k výroku o náhrade škody. Suma finančnej hotovosti 23 000 eur vyplynula z výpovede poškodenej H. I. v prípravnom konaní a hodnota šperkov vyplynula z oboznámeného odborného vyjadrenia. Poškodená H. I. si uplatňovala za šperky nárok na náhradu škody vo výške 5000 eur, avšak súd vzhľadom na oboznámené odborné vyjadrenie priznal 698,40 eur, a preto poškodenú so zvyšok nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poškodená A. D. si v prípravnom konaní neuplatnila nárok na náhradu škody, a preto vo vzťahu k tejto poškodenej nebolo rozhodované o náhrade škody.

* * * * *

Ako vecný dôkaz bola oboznámená bunda obžalovaného, ktorá bola zaistená v prípravnom konaní pri domovej prehliadke u obžalovaného, a o ktorej vrátení obžalovanému bude rozhodované samostatným uznesením až po právoplatnom skončení trestného konania. Napokon aj prokurátor v záverečnej reči navrhoval vrátiť túto bundu obžalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.